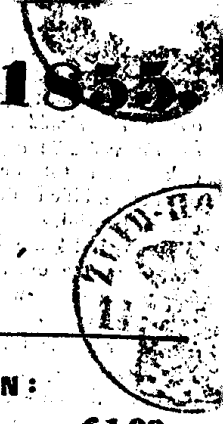

DE GRONDWET.

DINGSDAG 31 JULIJ.

VERSCIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 8 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Sothoneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels f 1.00.
Voor elken regel meer 0.15.
Behalve de 85 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
regt daaronder begrepen.

Bij de herstemming van twee leden voor den Gemeen-
schoft, welke op morgen zal plaats hebben, bevelen
wij aan de heeren:

Mr. A. de PINTO

en

Jhr. Mr. H. J. van der HEIM.

Op 12 December 1854 besloten de Gedeputeerde
Staten van Gelderland, op de mededeeling van den
Commissaris des Konings, in het Provinciaal blad op
te nemen de overeenkomst, die op 14 Sept. 1853 ge-
loten is tusschen de Gouvernemen ten van Pruis-
en Nederland, goedgekeurd bij besluiten des Konings van
Pruissen, dd. 10 Junij 1854, en van Nederland, dd.
16 Aug. 1854, no. 71, betrekkelijk het daarstellen van
een dwarsdijk, ten einde de polders Millingen, de Duf-
felt, Cranenburg, Rinderea en Ziflik-Wijler af te sluiten
van de Ooij en het instellen van een gecombineerden
polder, Querdamm, welke polder op den 20 November
1854 is geconstitueerd.

Blijkens dat tractaat is er een nieuw waterschap,
gelegen gedeeltelijk in Gelderland, gedeeltelijk in Pruis-
en tot stand gekomen; is op dat waterschap het Gel-
dersch polder-reglement niet toepasselijk; wordt er een
ander toezigt dan dat der Staten gevestigd, terwijl de
dijkgraaf de hulp en ondersteuning van de betrokkene
partijen kan vorderen.

Wij erkennen hier is sprake van het beheer over een
polder gelegen in twee verschillende staten, wij erken-
nen, dat het schijnt, dat de polder Millingen in Gel-
derland gelegen en een gedeelte van het nieuwe water-
schap uitmakende, als polder Millingen evenwel blijft
bestaan en in dezelfde betrekking tot het Geldersche
Reglement als vroeger; wij erkennen, dat de regeling
van dit waterschapsbestuur krachtens internationaal
recht bij een tractaat door de Koningen van Pruis-
en Nederland is tot stand gekomen, maar juist die
vraagde toestand noopt ons er de aandacht op te ves-
tigen.

Vóór onze tegenwoordige staatsregeling werden op
dezelfde wijze geconstitueerd de polder Duffelt en Ziflik-
Wijler in 1821 en 1822 en de Grondsteinsche polder
in 1832. (Zie de voortreffelijke bijdragen van Mr. Sloer
bl. 287 en 436) Wij komen niettemin op de zaak terug
omdat de Grondwet van 1848 ook hier afwijkt van de
vorige. Al dadelijk merken wij op, dat het tractaat,
blijkens het bijblad der Staatscourant, aan de Tweede
Kamer der Staten-Generaal niet is medegedeeld; en
dat het niet door den Minister van Buitenlandsche
Zaken; maar alleen door dien van Binnenlandsche
Zaken is geteekend.

Volgens art. 57 der Grondwet kan geen tractaat, in-
houdende bepaling of verandering, wettelijke regten
betreffende, zonder goedkeuring der Staten-Generaal
voor den Koning worden bevestigd. De Tweede Kamer
merkte in der tijd aan, dat de uitdrukking wettelijke
regten iets onbepaalds was, waaraan men niet ligt de
betrekte betekenis geven zou, die zij, volgens de
Regering zelve, hebben moet. Het woord wettelijk toch
is bij ons gebruikelijk, als men spreekt van datgene
wat uit eene reeds bestaande wet voortvloeit of tot zulk
eene wet betrekking heeft; in dien geest spreekt men
ook wettelijke verordeningen. Het moge moeilijk zijn
beters uit te denken, onmogelijk schijnt het niet
mogelijker te doen uitkomen, dat men het regt, de
bevoegdheid der wetgevende magt in derzelve ganschen
omvang bedoelt, met andere woorden, van zoodanige
verordeningen spreekt, die eenige bepaling omtrent onder-
werpen van wetgeving inhouden. De Regering heeft toen
geantwoord, dat de uitdrukking wettelijke regten, wel
verre van onbepaald te zijn, veelomvattend en juist
daarom gekozen was, vermits daardoor het wenschelijke

en nuttige doel zouden bereikt worden, het weren na-
melijk van alle mogelijke inbreuk op het regt der wet-
gevende magt in haren ganschen omvang.

Bij art. 138 der Provinciale wet, in verband met
art. 192 der Grondwet, is het aan de Staten der
provincie opgedragen, de inrigtingen en reglementen
der waterschappen te veranderen en nieuwe vast te
stellen.

Het bedoeld tractaat bevat zonder twijfel bepalingen
of veranderingen, wettelijke regten betreffende, geen
twijfel alzoo of dat tractaat had aan de Tweede Kamer
der Staten-Generaal behooren medegedeeld en daar
goedgekeurd te worden.

Bij art. 192 der Grondwet, herhaald bij art. 127
der Provinciale wet, is het toezigt op de waterschap-
pen binnen de provincie gelegen aan de Staten opge-
dragen; dat toezigt kan aan de Staten niet onttrokken
en aan anderen opgedragen worden, en evenwel is het
met den polder Querdam geschied.

Men zegge nu niet: die polder is gedeeltelijk in
Pruissen gelegen, en alzoo niet binnen de provincie
Gelderland; want voor zoo verre zij in Gelderland ligt
is het een waterschap in Gelderland; er bestaat een
waterschapsbestuur, dat in Gelderland gezag uitoefent,
dat aan het toezigt der Staten onttrokken is.

Zoo verklaarden ook de Staten van Overijssel, bij
besluit van 11 Julij 1849, het Geldersche polderreg-
lement geldig voor die gedeelten van den polder de
Veluwe, welke op grondgebied van Overijssel liggen.
(Staten Bijdragen bl. 314).

De regeling van het bestuur, van de wetgevende
magt, alles is buiten de Staten om geschied niet alleen,
maar zij hebben er zelfs geene kennis van bekomen.
Zij weten niet, dat in hun gewest een waterschap of
polder Querdamm bestaat. Hunne gedeputeerden zijn er
door den Commissaris des Konings blijkens het aange-
haald Provinciaal blad van verwittigd; doch het be-
sproken gezag is niet aan de Gedeputeerde Staten,
maar aan de Staten opgedragen.

De keuren of politie-verordeningen der waterschap-
pen behoeven de goedkeuring der Gedeputeerde Staten;
bij dit waterschapsbestuur zal er wel geene sprake zijn
van dusdanige verordeningen, en dat om de kracht
aan de reglementen van Franschen oorsprong toegekend
de aan de waterschappen toegekende autonomie schijnt
hier geheel benomen.

Wij hebben te vergeefs naar voorbeelden; naar inter-
nationale regten in dezen gezocht. Welligt dat het
weinig beduidende van den polder aanleiding gaf, dat
het feit de aandacht niet vroeger trof, maar nu een-
maal onze aandacht er op gevestigd is geworden; nu
wij bedaard naar alles onderzocht hebben, nu vinden
wij ons gedrongen, om er ook de aandacht van
anderen op te vestigen, inzonderheid van de volks-
vertegenwoordigers, de leden onzer Tweede Kamer.

Wij eerbiedigen de magt des Konings; het tractaat
kon alleen door hem gesloten worden, maar of dit
kon geschieden, zonder medewerking, althans zonder
medeweten van elk ander gezag, dat gelooven wij met
regt in twijfel te mogen trekken.

De Kerkelijke Courant doet in haar officiël gedeelte
mededeeling van de werkzaamheden der Synode in de
afgelopen week, waaruit o. a. blijkt, dat op het rap-
port der benoemde Commissie, na ernstige en rijpe
deliberatie, is besloten:

„der Commissie dank te zeggen voor haren belang-
rijken arbeid, in 't bijzonder voor het kenschetsend
verslag door haar gegeven van den inhoud der onder-
scheidene adressen, aangaande de handhaving der
kerkleer;

en voorts om, zonder, in beoordeeling te treden van
de bijzonderheden, in de adressen voorkomende, en
daarlatende den geest, die in eenigen spreekt, en den
toon, waarop de meesten zijn gesteld;

lettende op de artt. 15 en 74 van het Algemeen
Reglement, die de Algemeene Synodale Commissie voor
de uitspraken op aanvragen tot vernietiging stellen
buiten verantwoording aan de Synode, ten opzichte van
de afkeuring, welke sommige adressanten ten deze door
de hooge Kerkvergadering willen bevestigd hebben,
over te gaan tot de orde van den dag;

lettende op het dozer dagen genomen besluit, waarbij
de Algemeene Synodale Commissie wordt uitgenodigd,
om aan de Synode des volgende jaars voorstellen te
doen, zoo mogelijk, strekkende om op gepaste wijze
volledige uitvoering te doen geven aan art. 23 van het
Alg. Reglement, het door sommige adressanten lifer-
omtrent uitgedrukt verlangen, aan te nemen voor no-
tificatie;

en eindelijk lettende op hetgeen in vorige vergade-
ringen der Synode, met name in die van 1841, 1842
en laatstelijk van 1854, ten opzichte van de kerkleer
verhandeld en verklaard is;

lettende op het onmogelijke, naar den inhoud der
adressen zelve te oordeelen, om binnen den kring der
bevoegdheid van de Synode, in deze iets te doen, dat
zelfs voor de verschillende adressanten onderling tot
vereeniging doeltreffende zou zijn;

aan de nadere, in deze adressen voorkomende vra-
gen en eischen, tot verklaring of vaststelling van
beginsel en maatstaf ter beoordeeling en handhaving
der kerkleer of tot nadere bepaling van kerkelijke leer-
stellingen; geen gevolg te geven; maar biddende dat
de geest der waarheid en der liefde, die uit God is,
allengs zal uitwerken, wat geene kerkelijke uitspraken
vermogen; het te laten bij hetgeen door genoemde
Synodale vergaderingen beproefd is en dat ook nu nog
en later, onder 's Heeren zegen, tot heil der Kerke ge-
dijen kan.

Vooral wanneer men zich herinnert wat er al van
de zijde van het Ministerie, bij gelegenheid der be-
raadslagingen over het voorstel tot afschaffing van den
accijns op het gestagt, is gezegd over het bedrag der
koloniale baten, waarop mogt gerekend worden, is het
volkomen juist, wat de heer CREMERS in de zitting
van 11 Julij aanmerkte:

Het tweede punt, waarop ik huiverig ben, betreft de baten
uit de Oost-Indien. Wat men er ook van zegge, zij zullen nim-
mer zoo zwaar zijn als onze eigene territoriale inkomsten. Even-
wel, wij zijn indien toestand geraakt en wij zullen er nog lang
in blijven, dat wij op die inkomsten moeten rekenen, even als
of zij zoo onwankelbaar in onze schatkist zullen vloeijen, als die
inkomsten, welke wij bij magte zijn in ons eigen land te heffen:
zij moeten op de begroting blijven voor de bekende sommen.
Maar wat geschiedt nu?

„Wanneer, in vroeger tijden, een treanspeldichter zijne insigne
zók had ingewikkeld, dat eene ontkenning onmogelijk scheen,
dan werd er door hem uit de lucht neêrgeleten de eene of andere
godheid, die plotseling en geheel onverwacht een einde kwam
maken aan het stuk, op een oogenblik dat zulk einde geheel
ongenaakbaar scheen; men noemde dit een deus ex machina.
Op mij nu heeft de zeer onverwachte vermeerdering van vijftien
tonnen gouds van de bijdragen, waarop uit de Oost-Indien gere-
kend wordt, den indruk gemaakt van een deus ex machina.
Daar tusschen is evenwel dit onderscheid, dat de treanspeldichter
het altijd in zijne magt had zijne godheid van boven te laten
komen in den persoon van een tooneelspeler; doch ik geloof
niet dat de Minister van Financien zijne godheid, of liever zijne
vijftien tonnen gouds, met evenveel zekerheid uit de Oost zal
kunnen doen komen.

De voorstanders der heffing van eene plaatselijke
belasting op het gemaal, die weldra in de gemeenten,
waar thans gemeente-opcenten geheven worden, een
onderwerp van naauwgezette overweging zal uitmaken,
mogen wel in de eerste plaats in acht nemen, wat de
heer SASSON in de zitting der Eerste Kamer van den
11 Julij jl. opmerkte:

„Men heeft den accijns van het gemaal wel eens voorgesteld

als inheemsch en zoo eigen aan de bevolking, dat de belasting als met de natie vereenzelvigd kon beschouwd worden, en hare afschaffing daarom te bejammeren was.

Ik vind juist het tegendeel door de geschiedenis geboekstaafd. Ik vind bevestigd, dat het gemaal alleen in tijden van financiële crisis of in buitengewone nood is ingevoerd, en dan nog nooit onder de drukkende bepalingen, die bij de invoering in 1833 in de wet zijn opgenomen. Ik zal, om dit aan te toonen, niet ophlimmen tot de eerste tijden der invoering van den accijns, of het midden der 16de eeuw; maar blijven in de jaren van onzen leeftijd.

Is in 1814 die belasting niet ingevoerd om de destijds bestaande buitengewone omstandigheden? En naarwelijks waren deze omstandigheden geweken, of ook, en dit wel in 1816, viel de belasting weg.

Maar zij is toch hersteld in 1822! Ja, Mijne Heer en, doch het was te bejammeren omdat de zuidelijke provincien, die een onverzoonlijken strijd tegen den accijns op het gemaal voerden, met Nederland vereenigd waren. De wet werd dan ook met de geringe meerderheid van 59 tegen 50 stemmen aangenomen.

Het is waar, wij treffen onder de voorstanders van het gemaal van 1822 den grooten staathuishoudkundige van Hoogendorp aan, maar waarom? Hij zegt het zelf: alleen om het stelsel van vrijen handel in de hand te werken. Bij de voordragt der wet was het uitzigt geopend geworden voor eene opheffing van de zoo bezwarende inkomende regten en van de verbodswetten. Van Hoogendorp beschouwde eene belasting op het brood minder belemmerend voor de algemeene welvaart, dan hooge regten en verbodswetten; maar naarwelijks had hij bespeurd, dat het geopend uitzigt alleen gebezigt was als middel om de wet aangenomen te krijgen, of hij keerde zich tegen de belasting op het gemaal.

En onder welke omstandigheden is de wet van 1833 ingevoerd, waarvan de afschaffing nu wordt voorgesteld? Men leze de staatsbladen van dien tijd, en men zal ontwaren, dat het was uithoofde van den finantielen nood en het dreigend gevaar.

De belasting is behouden, om de schuld, in den noodlottigen tijd van volharding gemaakt, verminderd te krijgen; maar nu ook die schuld beduidend is geamortiseerd, en de voorspoedige dagen van Nederland zijn teruggekeerd, nu is het billijk, nu is het pligmatig, dat de accijns ook opgeheven worde.

Wij vestigen onze aandacht op de zinsnede over de drukkende bepalingen der wet van 1833, en wij brengen daar mede in verband wat de heer VAN DAM VAN ISSELT zeide:

Bij een volk als het onze is iedere belasting met gemak te iunen, wanneer er maar niet aan verbonden zijn vexatoire en hatelijke formaliteiten. En nu wil ik, niet zoo zeer beschuldigen de ambtenaren, die deze belasting hebben moeten surveilleren; ik wil niet zeggen dat zij altijd gezocht hebben de ingezetenen te plagen; maar het lag in den aard van de wet, het behoorde tot de surveillance bij de wet bepaald, dat de uitvoering daarvan moest zijn vexatoire.

Verliezen wij nu niet uit het oog, dat, zal de heffing van een plaatselijken accijns op het gemaal, gelijk het behoort, aan de Gemeentekas dezelfde opbrengst verzekeren als bij wijze van gemeente-opcenten is verkregen, dan ook de voorschriften der rijkswet bij plaatselijke verordening op de invordering moeten in stand blijven, die heffing dubbel vexatoire zal zijn voor den plaatselijken molenaar en bakker boven die van het platte land, waar alle formaliteiten zijn opgeheven.

Het ware te wenschen, dat ieder gemeenteraads-lid zich den tijd ten nutte maakte, gedurende welken de rijks-accijns nog geheven wordt, om zich een juist denkbeeld te vormen, of en in hoeverre daardoor de nijverheid wordt bemoeijelijkt, wat eigenlijk door molenaar en bakker moet worden in acht genomen, wat met het belasten van het brood werkelijk gepaard gaat. Wij vreezen, dat slechts weinigen daarmede bekend zijn.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Bij voortdoring weinig nieuws uit de Krim. De *Moniteur* heeft gister ochtend eene dépêche van generaal Pelissier medegedeeld, de dagteekening van den 27 des avonds voegende. Daarin wordt gemeld, dat er niets nieuws is voorgevallen; maar tevens aankondigd de aankomst van het eerste detachement uitgewisselde vreemdelingen.

Volgens andere tijdingen uit de Krim, dd. 27 Julij, heeft er thans eene geregelde uitwisseling van krijsgewangenen plaats. De reeds uitgewisselde officieren roemen zeer de wijze, waarop zij door de Russen behandeld worden. Overigens niet nieuws.

De pakketboot *Alexander* den 29 uit Konstantinopel vertrokken, is eergister te Marseille aangekomen.

Aan de dagbladen was een verbod uitgevaardigd, om over de plannen en voornemens der geallieerden te spreken; tegen de overtreding van dit verbod zijn straffen bepaald.

De Porte verlangt, dat Omar Pacha naar de Krim terugkeere; hij zal dan ook spoedig weder vertrekken.

In de omstreken van Scutari bedrijven de oproerige Bachi Boujouks vele rooverijen en plunderen zij de dorpen uit. De Fransche Consul heeft de leiding der verdediging van Scutari tegen hen op zich genomen; slechts 500 man dier ongeregelde troepen zijn gezonden.

De generaal Beatson wil hen allen naar de Krim zenden. Voortdurend komen talrijke kanonneerhooften aan.

Berigten uit de Krim loopen tot 17 Julij. Het weder was zeer warm. De Franschen zijn met hunne werken tot op 60 meters van den Malakoff-toren genaderd. De Russen leggen van hunne zijde nieuwe werken aan. De krijgsoversten hebben b. sloten, dat de koopvaardij-schepen

graan te Kertsch zullen mogen laden, onder voorwaarde, dat zij een derde der lading op een bepaald punt van het vasteland zullen moeten deponeren.

Omar-Pacha maakte zich gereed om naar zijn hoofdkwartier te vertrekken. Geluk te verwachten was werd hij door den Sultan met eere overladen.

Eene dépêche uit Weenen meldt — wij weten niet op welk gezag — dat er sprake van zou zijn om aan Omar-Pacha het opperbevel van het Turksche leger in Klein-Azië op te dragen. Maar hij moet ook zijne troepen daarheen leiden; want zijne enkele tegenwoordigheid zou niet voldoende zijn om den toestand te veranderen.

Verscheidene malen reeds heeft men het gerucht eener ontruiming van de Krim door de geallieerden gemeld.

Een brief uit Varna aan de *Indep. Belge* gerigt, komt op deze quaestie terug. Ditmaal zou het de vereeniging zijn van al de magt, welke thans het beleg van de plaats uitmaakt, in de stad welke als uitgangspunt bij de expeditie tegen Sebastopol diende. De geallieerden zouden als bezettingpunten slechts Kamiesch, Balaklava, Eupatoria en Yeni-Kalé kiezen.

Het plan zou in de maand September ten uitvoer gebracht worden, onmiddellijk na den ophanden zijnde aanval op den Malakoff-toren en welke ook de uitslag zij. Wij gelooven dat al die plannen op geen ernstigen grond berusten, welke onze aandacht verdient.

Wij rangschikken evenzeer onder deze geruchten — welke echter in ieder geval vermeld kunnen worden — dat het welk door een der Parijsche correspondenten van de *Times* wordt medegedeeld, waarin verzekerd wordt, dat bevelen gegeven zijn om Sebastopol ter zee aan te tasten, en te trachten met 40 duizend man het hart der plaats aan te vallen, terwijl een wanhopig gevecht aan de landzijde zou plaats hebben.

De *Neue Preuss. Zeit.* meldt, dat de rijksdag van Frankfurt in zijne zitting van den 26sten beraadslaagd heeft over de door Oostenrijk den 19den gestelde vraag. De drie punten, zoo als zij door Pruisen voorgesteld werden, zijn door den rijksdag aangenomen.

De *Pruissische Moniteur* deelt den Duitschen tekst mede der voorstellen door Oostenrijk op den 19den aan den Duitschen rijksdag gedaan.

Het Engelsch Parlement zal in de eerste helft der volgende maand zijne werkzaamheden staken. Weldra dus zal lord Palmerston bevrijd zijn van de zorg, welke de gedurige twist over den staat van binnen- en buitenlandse staatkunde en de leiding des oorlogs hem moest verborzaken. Maar het schijnt, dat vóór den dag van het uiteengaan van het Parlement (Vrijdag aans.), het Kabinet weder aan een geduchten aanval zal bloot staan, en dat de Weener conferentiën daarvan het onderwerp zullen uitmaken. Wij twijfelen echter of lord Palmerston van deze laatste discussie wel iets te vreezen heeft.

Het Lagerhuis schijnt duidelijk aangewezen te hebben dat het bij zijn uiteengaan het Kabinet niet te sterk laten, maar ook niet omver werpen wil.

In afwachting van den nieuwen strijd, maakt lord Palmerston het nieuwe Kabinet voltallig. De telegraaf meldt, dat de heer Lowe het presidentschap van het bureau van openbare werken, dat aanvankelijk aan den heer B. Hall was opgedragen, heeft aangenomen. Dit is eene goede aanwinst en een nieuw element van kracht voor het Kabinet. Die keuze zal buiten de Kamer gunstig ontvangen worden, daar de heer Lowe zeer voor doortastende hervormingen is.

Dezelfde dépêche bevestigt het berigt, dat generaal Simpson niet voornemens is het kommandement te blijven behouden, dat hem ten gevolge van het overlijden van lord Raglan werd opgedragen; maar ten aanzien der keuze van een opvolger wordt niets gemeld.

De discussie der artikelen van de bill betreffende de Turksche leening in het Lagerhuis, kenmerkte zich door een zonderling incident. Men weet, dat het voornaamste argument der oppositie was het ongerijf der solidariteit door de regering met betrekking tot de Engelsch-Fransche leening voorgesteld.

Het Parlement heeft zijne toestemming verleend ter aanbieding van een plan des heeren Berkeley, tot wijziging van het verbod tot verkoop van sterken drank op Zondag.

Sir W. Molesworth is door de kiezers van Southwark herkozen. Zijn mededinger was sir Charles Napier.

De Zwitsersche raad van State heeft zijne goedkeuring verleend aan de door den nationalen raad genomen beslissing, om de inlijving in dienst der vreemde mogendheden te verhinderen. Dat besluit heeft dus kracht van wet. Aan den anderen kant heeft de bondsregering het departement van oorlog belast, om te waken, dat de officiers en soldaten, deel uitmakende der militaire contingenten der verschillende kantons in den vreemde geen dienst nemen. Indien het geval zich mogt voordoen, dan zullen er maatregelen genomen worden, om de desorganisatie of verzwakking van het bondsleger te voorkomen.

Dit zijn de bewoordingen van eene circulaire, welke aan de kantonale regeringen gerigt is.

Het eenige nieuws, dat wij uit Spanje kunnen vermelden, is het in beslag nemen der proclamatiën en brieven in de bagaadje der carlistische bende van de Cabecilla Estartus, die dezer dagen verdwenen is.

Men hoopt, dat deze correspondentie, welke op die wijze in handen der autoriteit viel veel licht ten deze zal doen opgaan.

Per telegraaf verneemt men, dat de minister van buitenlandsche zaken, eergister van Madrid naar Biarritz vertrokken is, waar hij den Keizer der Franschen zal gaan complimenteren.

De inschrijvingen voor de leening van 230 miljoen gaan snel voort, en men hoopt — wij weten niet op welken grond — dat de gedwongen leening niet noodzakelijk zal zijn.

Lord Palmerston is nog niet buiten gevaar. De discussien over de onderhandelingen te Weenen zijn nog niet ten einde.

De val van lord John Russell schijnt geen voldoende verzoeningsoffer te zijn en goedschiks of niet: men wil eene beslissing over de groote zaak van vrede of oorlog.

Tot dus verre gelukte het lord Palmerston om de discussiën, waardoor hij bedreigd werd te vermijden met een talent, dat inderdaad bewonderingswaardig is.

Als een daad is hij al de valstricken, welke hem gespannen werden, doorgelopen en de heer Laing, die zich voorstelt om Vrijdag e.k. zijn kans te wagen, moet, wij hij zijn doel bereiken, handiger zijn dan de heer d'Israeli, de heer Roebuck, Sir Bulwer Lytton, de heer Gladstone en al de Engelsche bladen gezamenlijk en afzonderlijk genomen.

Het zou ongetwijfeld wenschelijk zijn, dat de Kamer alvorens uiteen te gaan, een votum uitbragt over de groote quaestie, maar Lord Palmerston zal — men kan er zeker van zijn — liever dat gevaar trachten te ontloopen.

De heer Laing (wij achten het raadzaam zulks te doen ommaken) is de regering niet ongunstig gezind. Ofschoon gehoorzame meude aan, wij weten niet welke finantie theorien, heeft hij met de peelisten voor de Turksche leening gestemd. Zijne sympathie is in het algemeen voor het ministerie en zijn naam is dikwerf vermeld als die van een man geroepen om de eerste ministeriële plaats te bekleeden, welke vacant mogt worden (altijd uitgezonderd het geval eener algemeene crisis). De heer Laing behoort tot die talrijke klasse van mannen, die hunne positie te danken hebben aan hun industriële ondernemingen. Aanvankelijk als advokaat heeft hij zich onderscheiden door de wijze hoe hij, op verzoek van een voorgaand ministerie, eenige enquêtes betreffende de spoorwegen heeft geleid. Dit bragt hem tot eene ondergeschikte maar toch vrij belangrijke betrekking bij het bureau van koophandel. Vervolgens werd hij administrateur en later President van de spoorweg-maatschappij van Brighton en hij was een der eerste oprichters van het kristallen paleis van Sijdenham.

Naar zijne staatkundige positie te oordeelen is het niet te vermoeden dat hij het ministerie Palmerston wenschte aan te vallen of omver te werpen.

Men zal reeds opgemerkt hebben, dat de bill betreffende de Turksche leening weinig tegenstand ontmoette toen het de vraag gold, of zij voor de tweede maal zou worden gelezen.

Zij, die het bij de eerste lezing in gevaar bragten hebben bemerkt, dat zij een weinig te ver gingen, dat eene ontbinding van het parlement hen tegenover hunne lastgevers in eene moeilijke positie zou brengen, daar de openbare meening zich tegen de beweging verklaard had.

DUITSCH POST.

Men schrijft uit Weenen van den 17 Julij aan de *Deutsche Post*, dat daar tegenbevel ontvangen is, betreffende de overbrenging te Odessa van het hoofdkwartier van het Russisch leger in het zuiden.

Men zeide, dat generaal Osten Saksen om redenen van gezondheid zijn ontslag verzocht heeft.

Een Weener blad verzekert, dat de graaf Fréde Thun, die graaf Berthony in hoedanigheid van burger commissaris voor de zaken van het Lombardisch Venetiaansch koninkrijk vervangt, zijne betrekking zal blijven behouden. De heer Rechberg zal te Weenen in eene hooge betrekking geplaatst worden.

Eene dépêche uit Bantzig 27 Julij, aan de *Times* bij de aankomst van de *Lightning* gerigt, meldt, dat de dezer maand de kapitein van Sittart, opererende met de *Magicienne*, de *Arrogant* en de *Ruby*, een te Kopenhagen opgerigt sort tot zwijgen gebragt heeft. Men schrijft uit St. Petersburg dd. 12 Julij:

De Keizer heeft het volgend schrijven gerigt tot prins Gortschakoff, buitengewoon zaakgelastigde en minister plenipotentiaris bij het hof van Oostenrijk:

Door uwe voortdurende ijver en uw buitengewone diensten op het tijdstip van uw verblijf te Weenen, tijdens de onderhandelingen, die daar plaats hadden, hebt gij aanspraak verworven, op onze Keizerlijke welwillendheid.

Als een bewijs daarvan benoemen wij u tot ridder der orde van St. Alexander Newsky, waarvan wij u bevelen hierbij gevoegde insignes te dragen.

Een dergelijk schrijven vergezeld van de orde van Wladimir is aan de heer Titow gerigt. De heer Fontana benoemd tot Russisch afgevaardigde te Hannover heeft de Grootkruis der orde van St. Anna met brillanten ontvangen.

FRANSCH POST.

Uit de Krim is heden weinig of geen nieuws. Uit de Baltische zee wordt gemeld, dat de vier neerscheperen, eergister uit Brest vertrokken, te Kiel aangekomen; men gelooft evenwel niet, dat er van de king der Fransche vloten in die streken een ander slag is verkregen dan eene blokkade of een bombardement, dat van geen ernstigen aard is.

Indien er den 15 Augustus bij het leger in de Krim al eenige promotien plaats hebben, dan zullen zij in getal zijn.

De leening ondervindt bij voortdoring veel deelnemers. Het oudste lid eener voorname familie van de heer Salomon van Rothschild, is dezer dagen overleden.

Bij een besluit van den Parijschen gemeenteraad aan eenige arme vrouwen, die in het bosch van Boulogne ververschingen verkochten, dat privilege ontzegd.

Prins Napoleon is voornemens om aan de Keizerlijke commissie voor de tentoonstelling een diner aan te geven. De keizerlijke commissie heeft van haren kant verzoeken.

Tijden van 1802 terugvond. Dit bracht hem op het denkbeeld, om voortaan geene zulk tijdelijke gedeeltes te doen, maar door alle gelden aan liefdadigheid gewijd, te trachten te vereenigen ten einde daarmede een zeker aantal gezinnen geheel uit den staat van armoede op te heffen. Men zou mogen vragen, wat dan niet de anderen te doen? Hoe en wie zou men kiezen, of de keuze niet benijders zou wekken, of men bij de gift ook den lust tot arbeid en zuinigheid bij den begiftigde zou weten op te wekken, en of de liefdadigheid er niet door zou lijden, wijl zij hoe belangeloos ook, toch gaarne de vruchten ziet van haar geven.

Meer onvoorwaardelijk zal men het aannemen, als de heer de Watteville betoogt, dat de menschelijke driften de armoede schept, en gebrek aan beschaving haar doet voortbestaan, en als hij het verbeteren van het onderwijs en het nemen van zoo goed mogelijke maatregelen tegen het misbruik van sterken drank tot middelen aanwijst, om de armoede te bestrijden.

Wat men echter beproeve, men bedenke, dat de armoede te weren eene onmogelijkheid is. Elke toestand brengt zijne onafscheidelijke mede: de maatschappij kan de armoede niet wegnemen. — Moge men echter alle krachten aanwenden, om die zoo veel en zoo goed mogelijk te leenigen, en mogen daartoe de geschikte middelen worden aangegrepen, door het inprenten der lessen van orde, zedelijkheid en godsdienst. (U. Cl.)

Wij lezen het volgende in de Indiër:

Niettegenstaande het een ieder ten strengste bij de vigerende wetten verboden is, de inlandische bevolking op Java te mishandelen of zijn eigen regter te zijn, gebeurt het echter vaak, dat door de achteloosheid der ambtenaren, die milddadige beginselen ten eenenmale over het hoofd worden gezien, en de goedaardige inlander het onschuldige slagoffer wordt van de luimen en willekeur zijns meesters. Waarvan het volgende staaltje.

Op het thee-établissement van den heer Hilarius Augustus Wijpandes Brumsteede, Tjecomboelit genaamd, en gelegen in de afdeling Bandong (Preanger-Regentschappen), waarover als assistent-resident gesteld is A. G. C. Visscher van Gaasbeek, bestaat eene zeer eigenaardige instelling van willekeurige strafvoering, welke ons aan de ontmenschte behandeling der neger-slaven in West-Indië doet denken.

Ieder inlander, onverschillig man of vrouw, die zich in het oog des heeren B. aan de minste overtreding schuldig maakt, wordt aan beide polsen met een touw stevig gebonden, en aan een balk opgehouden, tot dat de teenen nog slechts even den grond raken; en in die onlijdelijke positie blijven zij een halven of een geheel dag, al naar mate zij in de gunst des landheers deelen; van ooggetuigen is mij verhaald, dat er bij geweest zijn, die, na flauw gevallen en wederom bijgebracht te zijn, die strafvoering op nieuw ondergingen.

Ook is mij van andere ooggetuigen, boven en behalve het vorenstaande, het ondervolgende haast ongeloofelijke verhaald.

Op zekeren tijd sloot de heer B. een mandoor, gedurende een geheel nacht, in de broeikamer, waarin eene gemiddelde hitte van 150 à 160 graden Fahrenheit heerschte; de ongelukkige ontquam alleen een gewissen dood, door met zijn aangezicht tegen de zarde te drukken en, in den hevigsten angst, aldus den voor hem zoo ontzettend langen nacht door te blijven liggen.

Men zal vragen, hoe het bestuur van Ned. Indië met zulke voorvallen onbekend blijft, doch ons antwoord is, dat, daar op Java geene vrijheid van drukpers bestaat, het hooge bestuur zulks alleen door het kanaal der residenten en assistent-residenten zoude kunnen te weten komen, doch daar deze ambtenaren mogelijk hunne redenen hebben, om de landheeren genegen te zijn, en voor hunne willekeurige handelingen de oogen te sluiten, zoo blijft het hooge bestuur van Ned. Indië ten eenenmale met de verdrukking onbekend, waaronder de arme inlander gebukt gaat.

De Brusselsche correspondent van de *Amsterdamsche Courant* blijft wijzen op de waarschijnlijkheid, dat België weidra zijne neutraliteit niet langer zal kunnen handhaven. Zoo hij goed onderrigt is, dan make men daaruit op, welke schrandere en voorzigtige mannen het zijn zij, die, bij 't naderen van eventuele gevaren, in plaats van aan 't herstel der eendragt, die alleen magt maakt, bevorderlijk te zijn, zich er ijveriger dan ooit op toeleggen om den scheidsmuur al houger en hooger op te halen, die het fanatisme van eenige protestantsche heethoofden tusschen de burgers van hetzelfde Vaderland heeft opgetrokken. Zij doen denken — en wie huivert niet daarbij? — aan het bekende *quos perdere vult Jupiter, pius demantat*. Mogten de weldenkenden en de regtschapenen onder de Protestanten, en zij maken de grootte meerderheid uit, leeren inzien, hoe vreeselijk de hoogste belangen des lands door eenige weinigen, die zich de hunne noemen, gecompromitteerd worden en wat door het gewigt des oogenblik van hen gevorderd en verwacht wordt! Een protest ter veroordeeling van wat er lakenswaardig door sommigen verrigt wordt en eene daad ter verbroedering van alle welgezinden in den lande: 'tis niet te berekenen, van welke heilzame gevolgen dit zou zijn ter versterking van den band der eenheid!

Ziehier wat aan de *Amsterdamsche Courant* uit Brussel geschreven wordt:

Zou het waar zijn dat, in weêrwil der officiële en officieuze geruststellingen betreffende de Belgische neutraliteit, ons staatsbestuur eene verduistering van den politieken horizon vreest? Men is geneigd dit op te maken uit zekere gemaakte voorbereidselen, met de terugkomst des Konings van België samenlopende. Zoo worden sedert eenige maanden de fondsen der Schelde ruim van krijgsmunitie, bommen, en andere voorwerpen en volkomen in staat van

verdediging gesteld. De Minister van Oorlog, generaal Greindl, inspecteert voortdurend deze sterkten en heeft voorts bevel gegeven, de in het kamp te Beverloo aanwezige bataljons op voet van oorlog te brengen, ten gevolge waarvan het getal der officieren op 28, dat der soldaten op 800 zal worden gebracht. De troepen zullen dagelijks in de veldmanoeuvres geoefend worden.

Voor het bovenstaande den Brusselschen correspondent der *Amsterdamsche* verantwoordelijk latende, mogen wij niet verzuimen daarbij op te merken, hoezeer de Parijzer correspondent van datzelfde blad zich beijvert om de Fransche politiek te denigreeeren, terwijl hare Londensche correspondent rusteloos werkzaam is om Engeland in alles wat het op openbaar gebied verrigt te beledigen. Als een staaltje van den toon der mededeelingen van de Parijzer correspondentie aan de *Amsterdamsche*, citeren wij het volgende uit haar Nummer van heden:

• Wat beduidt het leven van eenige duizende soldaten, wanneer het te doen is om den meester een snoeveni bulletin op zijn naamseest als hulde aan te bieden? Wat dit betreft, begrijpt Pélissier veel beter zijn rol van hoveling dan Canrobert, die eenige waarde aan het bloed zijner soldaten hechte.

• Er is sprake prins Napoleon aan het hoofd te stellen eener expeditie, die men naar Tripolie zou zenden om de wankelende magt van den bey te herstellen.....

Waar zal die politiek van interventie toch ophouden? Na paus en sultan te zijn bijgespongen, wil men nu het despotisme ondersteunen tot in de woestijnen van Afrika.

Wij meenen dat zulk schrijven aan het Russische blad *le Nord*, en aan de radikale bladen: *le National*, *le Journal de Liège*, *le Messager de Gand* en de *Broedermin* denken doet. (de Tijd.)

Naar men verneemt zijn het de onderstaande heeren, die dezer dagen een voldoende examen hebben afgelegd om aangesteld te worden als surnumerairs bij het vak der registratie en domeinen: A. M. van der Laar, te Leijden; S. J. Hosang, te 's Bosch; W. de Groot, te 's Hage; C. Jiskoot, te Oosterhout; J. J. Heerma van Voss, te Oudenbosch; W. J. Berdenis van Berlekoum, te Middelburg; B. C. J. van der Meer, te Tilburg; J. M. Smits, te Noordwijk; G. A. Loeff, te Leijden; J. A. F. L. baron van Heeckeren te Zwolle; D. van Goens, te Vollenhove; C. Bergsina, te 's Hage; F. N. van der Stok, te Haarlem; C. ter Kuile, te Enschede en Jhr. W. van de Poll te Elst. (U. Cl.)

Op de eergisteren te Dorrecht gehouden derde uitreiking van premien voor bloemruikers door de afdeling Dordrecht en omstreken der Hollandsche Maatschappij van Landbouw, is de 1ste prijs toegekend aan O. J. van As, de 2de aan J. H. Smeulers met het lot tegen J. Germ, allen bloemisten te Dordrecht. Het aantal ruikers bedroeg 45.

Naar men verneemt, heeft de maatschappij van den internationalen spoorweg van Antwerpen op Rotterdam, concessie ontvangen tot voortzetting van den zijtak van Breda naar 's Hertogenbosch. (A. C.)

Te Antwerpen is den 23 dezer in den ouderdom van 65 jaren overleden de heer A. Geelhand de Merxem, ridder der orde van het Legioen van Eer en van den Nederlandschen Leeuw, oud-eskadron-chef van het Keizerrijk en oud-kolonel der Antweppsche schutterij.

De surnumerairs, welke ten gevolge van het examen, tot ontvanger kunnen benoemd worden, zijn de heeren: D. Raven, Mr. J. F. D. Aumerie, J. Roldanus, J. van Hettinga, Tromp, J. Schellema en J. Keller.

Te Groningen is den 28 dezer van de werf van den scheepshouwermeester G. K. de Vries, aan het Zuiderdiep, van stapel gelopen, de nieuw gebouwde hektjalk *Jantiena Margrietha*, groot 45 lasten, zullende gevoerd worden door kapitein G. E. Net van Groningen.

Tot lid der Provinciale Staten van Zeeland in het kiesdistrict Hulst met 311 van de 341 uitgebrachte stemmen gekozen de heer P. J. Bachijene.

Te Alkemade is bij herstemming tot lid van den gemeenteraad herkozen de heer D. van Klink Jrz. en gekozen J. G. I. Riemersma.

Zutphen, 27 Julij. De heer J. Prins vierde gisteren zijn 50jarig jubeljaar als organisator der Hervormde gemeente alhier. Algemeen was de deelneming der ingezetenen, waarvan velen door het uitstekende vlaggen deden blijken. Tegen den avond werd ZEd. door de muzyk der schutterij en de liedertafel *Wega* naar de Grootte kerk geleid, alwaar een concert, ten voordeele der armen van genoemde gemeente, werd gegeven, hetwelk zeer volstaan heeft. Daarna had er een optocht door de stad met fakkellicht plaats.

— Bij de jongste verkiezing voor den gemeenteraad alhier heeft zich hetzelfde geval voorgedaan, wat in No. 671 dezer *Courant* uit Dinter wordt gemeld. Van de 513 geldige stemmen, verkreeg de heer Mr. J. Dam 262 stemmen, zijnde 5 meer dan de volstreekte meerderheid, hebbende derhalve 6 leden de meerderheid verkregen, terwijl slechts 5 plaatsen te vervullen waren.

Leeuwarden, 28 Julij. Wij vernemen, dat onderstaand adres aan den Raad der stad Dockum is ingediend:

De ondergeteekenden geven met gepasten eerbied te kennen, dat het hun ter kennis is gekomen dat met 1 Januarij 1856, het belastingstelsel op de rogge en tarwe door de Hooge Regering besloten is te doen vervallen.

Redenen waarom Adressanten, allen inwoners dezer stad, gaarne zagen dat het HEd. Achtbaren moge behagen,

ten bate van het algemeen, desgelijks de stedelijke tingen op genoemde artikels weg te doen nemen, en voor naar hunne zienswijze, in de plaats te stellen andere doeltreffende belasting, en wel bij voorkeur naar het vermogen en inkomen gegeven, of wel hoofdelijke omslag, ingevolge hoofdstuk 2 art. 240 al. 4 der Gemeente-wet. (P. K. O.)

Eerste Huwelijks-aikondiging

Zondag, 29 Julij 1855.

Mr. Charles Eugène Justin van Goidtsnoven, 34 j. — Pauline Henriette Jeanne van der Kou, 18 j. — Abram Buijs, 28 j., met Johanna Hermina ten Zeldam Ganswijk, 24 j. — Hendrik Christoffel Smits, 25 j., met Christina Hendrica Alderwegen, 25 j. — Johannes Jacobus Geijben, 26 j., met Christina Johanna Lucas, 25 j. — Henri Adrien de Glain, 49 j., wedr. van Louisa Christina de Ridder, Christina Helena de Ridder, 44 j. — Hendrikus van West, 70 j., wed. van Cornelia van der Bol, met Emerentiana der Blom, 65 j. — Charles Alexandre Landrij, 24 j., Susanna Maria Rijfkgol, 33 j. — Arnoldus Kersbergen, j., wedr. van Alida van Bommel, met Petronella Elise van Vlodorp, 43 j. — Petrus de Heer, 30 j., met Willem Francisca Biegelaar, 27 j., wed. van Johannes Philippus Hoorn, 28 j., met Ester Wolff, 22 j. — Jan de Vries, 43 j., met Susanna van Leeuwen, 47 j. — Johannes Marinus Meijer, 28 j., met Anna Margaretha Siliakus, 28 j. — Adrianus van der Knaap, 33 j., wedr. van Johanna Anna Lucassen, met Leonide Elisabeth Stromberger, 28 j. — J. van Wageningen, 45 j., wedr. van Johanna Frederika B. met Aalbertha Pietronella Cornelia Bodaan, 32 j. — E. Jacobs Carolus Jelders, 24 j., met Maria Anna Walther, Abraham Daniels, 27 j., met Catharina van der Valk, 32 j. — Chiel Vrolijk, 46 j., wedr. van Arendje Vrolijk, met Petronella van der Harst, 41 j., wed. van Dirk Westerdijk, Isaac Vreeburg, 33 j., met Henrietta Wilhelmina Pauw, 23 j. — Cornelis de Jager, 18 j., met Willempje den Meijer, 17 j. — Josephus Pierre Eefskoot, 31 j., met Anna Carolina Schmidt, 21 j. — Arie Koot, 34 j., met Petronella van Borselen, 20 j. — Johann Herman Mann, 27 j., met Geertruida Hieromina van Convent ten Oever, 28 j. — Theodorus Opstal, 27 j., met Elizabeth van der Eijk, 24 j. — Teunis Wilhelmus Mijndelief, 27 j., met Anna Wilhelmina Marck, 20 j.

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fransche Schouwv., Donderdag 2 Aug. 1ste voorstelling van Mr. Félicier, SIMON TERRE-NEU vaudeville en un acte; BRUNO LE FILEUR, vaudeville en 2 actes; LE BEAU NICOLAS, chansonnette, et JOEN NANETTE, vaudeville en un acte.

Advertentien.

Kiezersvereeniging

NEDERLAND

In de ALGEMEENE VERGADERING van den 25 Julij, zijn gekozen tot **CANDIDATEN** voor den GEMEENTERAAD, de Heeren:

MR. A. DE PINTO,
EN
JHR. MR. H. J. VAN DER HEIJDEN
(904)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM 30 Julij 1855.

Nederland. Pct.		Rusland.	
Ned. W. Schuld.	2 1/2	68 1/2	106 1/2
Dito Certificat.	3	75 1/2	108 1/2
Dito Dito ..	4	93 1/2	110 1/2
O. I. Leening.	4		
Amort. Syndic.	8 1/2		
Hand.-Maats.	4 1/2	125	
Belgie.			
Certificaten.	2 1/2		
D° Rothschild.	2 1/2	51 1/2	
Frankrijk.			
Obligatiën.	3		
Spanje.			
Nieuwe ..	1 1/2	18 1/2	
Dito Baitenl.	3		
D° Binnenl.	8	30 1/2	
Bew. Sp. Com.			
Amort. Schuld.			
Portugal.			
Londen nieuwe.	8	89 1/2	
Dito uitgest.	4		
		Poten.	
		Obligatiën ..	
		Oostenrijk.	
		Metalliek ..	
		Dito bet. Amst.	
		Dito Nation.	
		Dito 1847 ..	
		Dito 1853/1852	

Mexic., te Lond. 3 pct. 21 1/2; dito Onb. 21 1/2; 4 1/2 pct. 77.

Bij tamelijk geannimeerden omzet waren voor Holl. en Belg. fondsen heden heter prijzen te bedingen, terwijl in de rige genoteerde sporten niets meldenswaardigs omging.